

2985

Skogsstuvan.

Då' va' en, som skulle hämta bränn-
vin en mö'u, tillhja. Så gick han ett stycke, men
va' en boam gick han hela mormen o' visste inte, va'
han va'. Då' vände han sina tröje o' kastade bränn-
vinskaggen. Då' va' då' nå'en, som skrattade te' i bac-
ken. O' sen så' han, va' han va'.

2985

Skosman skrek på en, som lutte k.
gren, tre gånger. Tredje gången skrek hon rätt högt.
Han trodde, så va' en rabs, men han svarte inte.
Så förla di svarte, så va' då' förgjort. Så kunnestk.
sman lura dom.

2985

Söda, som upprätkas.

Y Töskult va' dä' eu, som hängt se
i ett trä'. Så va' dä' eu, som värlte opp horromtän
gänger. Första gängen fick han inte värt svar,
men andra gängen sa' han: "Min li' ä' inte kom-
men, ja' vandrar i öknen. Väck inte opp me fler
gångar, för då får du följa mä' me."

Söda i svigd jord.

Min fars farfar o' nå'ra an'ra skulle
gå till Skarvunda i julottan. Då va' då' en å dom, som
kom å vägen. Sen frågade di honom, varför han inte
kom. Då sa han, att han ble' anfa'eu. Då va' nå'eu,
som sa, att han skulle gå o' ta' lite' vige jor' o' läg-
ga där på den platsen. O' då' gjorde han. O' då' va'
en, som blitt hälså'eu o' vargravd. O' när han frå-
gade, vem som gjort då', fick han inget annat svar
än: "Han har redan fått sin dom!"

2985

Stukomstvarsel.

Min morfar va' ofta borta om kvällar-
na, o' då va' då' allti' nå'n, som sa till mormor: "Stå
opp, för nu kommer han!" O' hon stå' opp o' öppnade.
Men sen tydde hon se inte om o' stå' opp, när hon
hördde då', utan morfar fick banka, när han kom-
så' va' varsel eller förbå' då'.

Vol.
Lectura h
Trollskult
1900

Uppst. Eira Jepsen
Ber. Johan Jonsson
f. 1881.

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Trollskarna i Fallskult.

2985

Så va' en, som va' så kärri o' fick
inte å sej o' ge sej. Så sa' Harald te' honom: "Å du
så kärri, så gack då mer där", o' så viste han honom
stället, "o' stå här en om." Så lov han. Harald gick
äbli, o' den andre, han arbetade, så han hällde på
o' fördärva sej, men han fick inte bryt må' omma.
"Stryk slaten urme' den vänstra foten, så går då",
sa' Harald. Sen fick han matet må' omma.

När Harald bodde i Kockskult, så
va' då en gång, han o' Bolmans Sven söp o' pratade.
Sven han ville gå, för han skulle braka havre, men
Harald ville ha mera brännvin, o' han skulle nog

2985

ställa om, att säen bli' berakad. O' när di kom ti' väg-
skälet mot prostgården, så såe Harald ti' honom, att
han skulle sätta se där o' se upp mot prostgården.
Men han fikk inte ramma se, för då ble' han olyck-
li'. När Harald kom tillbaka, fikk han ramma se, o'
då va' säen berakad.

I Kälkebo's va' då' en, som ble' läb-
slagen på ett dansskolas, o' di visste inte, va' han
va' äktsen, för den som slo' läb honom mynde.
O' di gick i många där o' betade. Sen va' di hos
Harald, men han va' så gammal, så han ville
inte gå mä' dom, men han skulle ställa fram ho-
nom ti' ett bestämt ställe. "O' där får vi själva
fråga honom, va' han ligger", sa' Harald. O' han kom
ti' då' stället, men di ble' så förskräckta, så ingen
lore tala ti' honom. Han kom, som när han

bedde. Sen hitte di honom i en sjö. Mordaren ha-
de särket liket.

2985

Majnes va' son te' Harald, men
han va' så blärrig, så Harald torde inte lära ho-
nom nået vidare. Men sin svärfar bodde där,
o' han hörde, hur Majnes frågade Harald, när han
va' full: "Minns ni inte, när ni lärde me då' o'
då'?" Men Harald bara fystade me honom. En
natt va' då' närm, som så', att Majnes hoppade in
på Stålbunda kirkögår', så nået va' då'.

Mergrävda skatter.

2985

I en moss ve' Svartasjön skulle då' va' pengar mergrävda. Då' va' en gammal gulke, som odlade den mossen fo' hæl'ten, o' sen satte han opp en risteoja, o' där bodde han i många år. Men sen en natt kom då' ett slags sjöra o' hade så när ve' vet ner kojan, o' han sjöto va' alldiles kländ, när han vaknade.

Hur man tog tillbaka stulet gods.

2985

När man ville ta tillbaka stulna
pengar, skulle man ta ett ben på kyrkogården o' bin-
na då i rimmade valken, o' så som då ristades, så
skulle den ristas, som ta' pengarna.